

№ 21 Листопад, 17 2017

Phone (267) 288-5111
(267) 684-6474
Fax (267) 684-6338

Український Вісник

newspaperbusinessandmarket@gmail.com

УКРАЇНА МОЯ!

- Що таке Україна? -
Я спитав в журавля.
- Працьовита країна,
там багата земля!
Я спитав у лелеки:
- Де найкращі поля?
- Облітав я далеко,
краще наших нема!
Я спитав у синиці:
- Де смачніше вода?
В Українських криницях
- відповіла вона.
- Хто найкраще співає? -
Я спитав солов'я.
- Та хіба ж ти не знаєш?
Україна моя!!!

Together... Serving the Health and Wellness Needs of Bucks County

Lifestream Pharmacy

Lifestream Pharmacy - это уникальная аптека.

Наш главный приоритет – здоровье и благополучие наших клиентов!

- ONLY FAMILY OWNED PHARMACY IN WARRINGTON
- FREE HOME DELIVERY • EASY FREE PRESCRIPTION TRANSFERS •
- SUPERIOR CUSTOMER SERVICE •
- DIABETIC AND RESPIRATORY DRUGS AND SUPPLIES •
- HOME MEDICAL EQUIPMENT • SURGICAL SUPPLIES •
- SPORTS NUTRITION • COMPRESSION SOCKS •

**847 Easton Rd.
Warrington, PA 18976**

Located within the Doylestown Hospital
Health and Wellness Center

Don't have a loved one
miss a dose again.
We have specialty
drug packaging!

Принимаем большинство страховок

- Superior Vitamins & Supplements •
- Sports Nutrition • Herbal and Homeopathic Remedies •
- Organic and All Natural Skin / Personal Care & much more •

Hours:
MON - FRI — 9am - 7pm
SAT — 9am - 4pm
SUN — Closed

Shop online **24/7**
at our new pharmacy
E-Store **www.lifestreamrx.com**

Phone: **215.491.0999** / Fax: **215.491.0977**

**Компанія Galichina була створена в 1999 році
в місті Філадельфія, США**

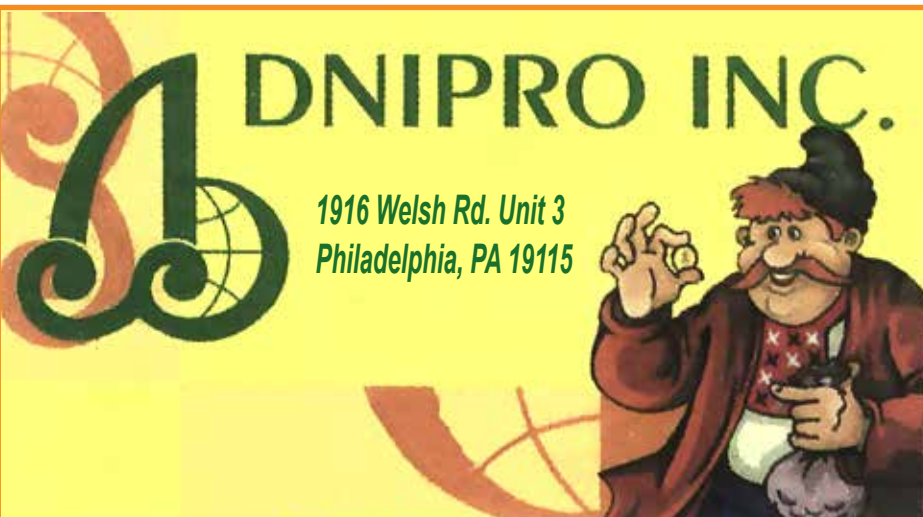

**В даний час компанія надає
наступні послуги:**

- Послуги з пересилання вантажів морським і авіа шляхом;
- Доставка вантажів будь-яких розмірів і обсягів (без обмежень);
- Передача посилок безпосередньо в руки одержувача (адресата)
- Грошові перекази;
- Авіаквитки, круїзи, відпочинок за низькими цінами;
- Допомога в покупці товарів на E-bay і відправки їх адресату.

11880 Bustleton Ave. Unit 103,
Philadelphia PA 19116

215-342-4245

215-969-4985 215-728-6040

- Посилки в Україну і країни СНД - морем і авіа 11-я посилка безкоштовно
- Безкоштовно забираємо посилки з дому
- Грошові перекази в усі країни СНД - від \$ 4.50
- Пересилання автомобілів і комерційних вантажів
- Телефонні картки, електронні словники, сувеніри
- Авіа посилки в Україну до 7 днів
- Великий вибір CD

Classified

EURO KITCHEN AND BATH STUDIO

ПЛАНУВАННЯ І ДІЗАЙН

БУДИНКІВ, КУХОНЬ, ОФІСІВ.

Великий вибір і прямі поставки від виробників
зі складів в Нью-Джерсі

ПРОФЕСІЙНИЙ МОНТАЖ І УСТАНОВКА.

Наша якість і ціни поза конкуренцією.

Телефон: **609-456-8722**

www.solonenko.us

EVERY KITCHEN 50% OFF

♦♦♦

МАСАЖ. ЗАПРОШУЮТЬСЯ ЕЛЕГАНТНІ ЛЕДІ 30-45 років.

NURU-TANTRA. Заробітки \$ 200 + в день. PA & NJ.

Телефон: **267-290-7174**

♦♦♦

ДЕННИЙ ЦЕНТР ДЛЯ ЛЮДЕЙ СТАРШОГО ПОКОЛІННЯ

запрошує на погодинну роботу водіїв, музикантів, читців, танцюристів,
викладача базових комп'ютерних знань, психолога-терапевта,
лекторів і всіх тих, хто може проводити заняття з нашими клієнтами.

Залиште повідомлення по телефону: **215-944-0104**

Зміст (Index)

Classified	3
Новини	4
Історія	5
Літературна Сторінка	6

ПОТРІБНІ НА РОБОТУ

♦♦♦

В БУДІВЕЛЬНУ КОМПАНІЮ на постійну роботу ПОТРІБНА БРИГАДА НА SIDING & WINDOWS INSTALLATION. Необхідно мати досвід роботи і Insurance. Телефон: **267-237-7210; 609-374-1757**

♦♦♦

У ТРАКОВУ КОМПАНІЮ В НЬЮ-ДЖЕРСІ ПОТРІБНІ ВОДІЇ КЛАСУ CDL на локальні і далекі поїздки. Оплата на локальні поїздки - \$20 за годину; на далекі поїздки - \$ 52.55 за милю. Телефон: **312-934-6055.** Іван

♦♦♦

У зайнятий салон "Beauty Galaxy" ТЕРМІНОВО ПОТРІБЕН МАЙСТЕР МАНІКЮРУ ТА ПЕДІКЮРУ на хороших умовах. Дружній колектив. Ми знаходимося біля магазину NetCost Market на Leo Mall Shopping Center. Телефон: **267-255-2650**

♦♦♦

У компанію **MERCY FLEET** ПОТРІБНІ ВОДІЇ З CDL

АБО БЕЗ CDL на різні види автотранспорту.

Телефон: **267-237-0442**

♦♦♦

У компанію з перевезення вантажів ПОТРІБНІ ВОДІЇ CDL КЛАСУ А З ДОСВІДОМ РОБОТИ І БЕЗ. При необхідності навчаємо. Далекі дистанції. Оплата відразу після поїздки (.50 миль в годину). Телефон: **267-699-3094 / 215-820-7183**

РЕНТ

♦♦♦

Здається 2 BEDROOM APARTMENT на першому поверсі дуплексу в районі Tomlinson Rd. Переважно подружжю. Телефон: **267-982-8680**

♦♦♦

ЗДАЄТЬСЯ В РЕНТ МЕБЛЬОВАНА КІМНАТА МОЛОДІЙ ЖІНЦІ в районі Somerton Shopping Center. Телефон: **215-969-3663**

♦♦♦

Здається в рент ОДНОКІМНАТНА КВАРТИРА після ремонту на Byberry Rd. (Вода, опалення, газ, включені в рент) Приймається 8-а програма. На території є басейн. Телефон: **267-312-9716**

♦♦♦

НА РОБОТУ В КОМПАНІЮ ПО РЕМОНТУ ВІКОН

потрібен молодий енергійний хлопець до 30 років.

Вимоги: розмовна англійська мова, Driver License, бажання працювати. Дзвонити: **773-747-2384 (Андрій)**

ALL AMERICAN MONUMENTS

All American Monuments Philadelphia

НОВІ ВЛАСНИКИ • НОВІ ІДЕЇ • НОВІ ДОСТУПНІ ЦІНИ

Сьогодні від Вашого вибору залежить, яким буде символ прожитого життя дорогої Вам людини. Ми розділяємо Ваше горе і допоможемо Вам створити гідний шани пам'ятник, який збереже для майбутніх поколінь пам'ять дорогої Вам людини.

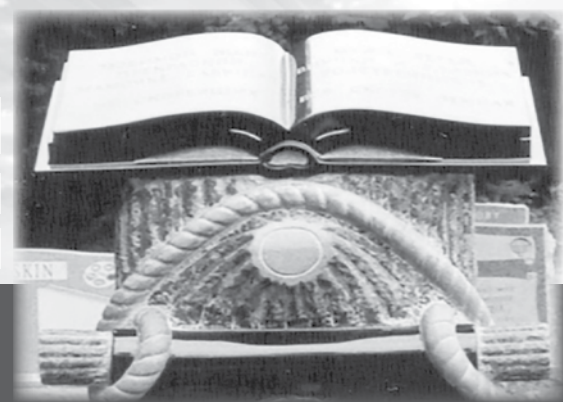
ТІЛЬКИ У НАС: Комп'ютерний дизайн покаже вам фото майбутнього пам'ятника. Наш художник за Вашим бажанням виграє на пам'ятнику портрет або кольоровий пейзаж. Якщо пам'ятник вже встановлено, ми можемо зробити на ньому написи і портрети прямо на кладовищі.

ТІЛЬКИ У НАС: Комп'ютерний дизайн покаже вам фото майбутнього пам'ятника.

Наш художник за Вашим бажанням виграє на пам'ятнику портрет або кольоровий пейзаж. Якщо пам'ятник вже встановлено, ми можемо зробити на ньому написи і портрети прямо на кладовищі.

Встановлюємо пам'ятники, надгробки, вази з різнокольорового ГРАЇТУ І БРОНЗИ. обслуговуємо ВСІ КЛАДОВИЩА Пенсільванії, Нью Джерсі, Делавера і Нью-Йорка

Обслуговуємо ВСІ РЕЛІГІЙНІ КОНФЕСІЇ

ВИСОКА ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ ПОРАДУЄ ВАС, А ДУЖЕ ДОСТУПНІ ЦІНИ ПРИЄМНО ЗДИВУЮТЬ
МОЖЛИВА ПОЕТАПНА ОПЛАТА. ПРИ НЕОБХІДНОСТІ НАШ СПІВРОБІТНИК МОЖЕ ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАС ВДОМА

12041 Bustleton Ave,
Philadelphia, PA 19116
(215) 464-3424

WWW.FINEMONUMENTS.COM
Facebook: @allamericanmonumentsphilly

НОВИНИ

В Україну прибув помічник держсекретаря США

В Україну з візитом прибув помічник державного секретаря США у справах Європи та Євразії Весс Мітчелл. Про це у Twitter повідомляє посольство США в Україні.

"Вітаємо в Україні помічника держсекретаря з питань Європи Весса Мітчелла. Черговий вияв міцної підтримки Сполученими Штатами українського суверенітету, територіальної цілісності і реформ", - сказано в повідомленні.

Нагадаємо, Помічник держсекретаря США у справах Європи і Євразії Весс Мітчелл планував приїхати в Україну в рамках європейського турне.

Дипломат має намір підтвердити "прихильність Сполучених Штатів суверенітету і територіальній цілісності України", а також заохотити продовження важливих реформ. Представник Держдепу має намір зустрітися з владою, представниками бізнесу та громадянського суспільства.

Кризю України з Польщею обговорять 17 листопада

Надзвичайне засідання Консультативного комітету президентів України і Польщі на рівні зовнішньополітичних радників відбудеться в п'ятницю, 17 листопада, у Кракові. Про це повідомив співголова цього комітету з польської сторони Кшиштоф Щерський, передає Укрінформ.

"У п'ятницю в Кракові відбудеться зустріч Консультативного комітету президентів Польщі і України. Темою зустрічі будуть двосторонні питання, а також підготовка до саміту Східного партнерства", - заявив Щерський.

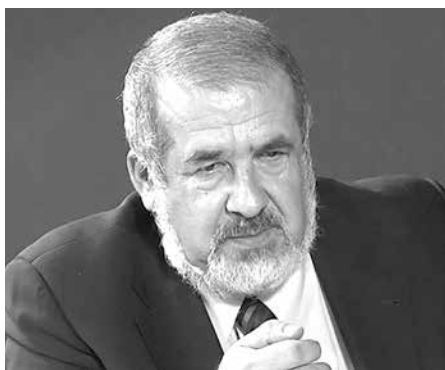
Він додав, що на чолі української делегації буде Костянтин Єлісєєв. У зустрічі також візьмуть участь пред-

ставники МЗС обох країн і радники президентів України і Польщі.

Нагадаємо, раніше повідомлялося, що президент Петро Порошенко запропонував провести надзвичайне засідання Консультативного комітету президентів України і Польщі.

Чубаров: Резолюція ООН посилить тиск на РФ

В ООН схвалили більш жорстку резолюцію щодо Криму.

Резолюція ООН Стан прав людини в Автономній республіці Крим та місті Севастополі (Україна) незабаром може стати підставою для посилення санкцій щодо Росії. Про це заявив в середу, 15 листопада, лідер Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров під час зустрічі з журналістами.

"Нова резолюція створює умови для посилення подальшого тиску на Росію. Документ обов'язково зіграє свою особливу роль при будь-якому поверненні до обговорення питання антиросійських санкцій - це основа для посилення санкцій ... Це набагато більш жорсткий варіант резолюції в порівнянні з резолюцією

минулого року. У ній йдеться про те, що Росія не виконує рішення Міжнародного суду ООН щодо двох конвенцій. Зокрема, про те, що Росія не скасувала заборону на діяльність Меджлісу кримськотатарського народу і заборону його лідерам проживати на своїй землі", - сказав Чубаров.

Він також уточнив, що в документі йдеться про те, що Росія як країна-окупант зобов'язана уникати введення свого законодавства на території Криму, а навпаки - повинна забезпечувати дію українських законів.

Чубаров нагадав, що з 173 держав проект резолюції підтримала 71 держава, проти голосували представники 25 держав, 77 - утрималися. При цьому він висловив жаль, що серед країн, які голосували проти, є ті, які мають дипломатичні відносини з Україною і "говорять про особливу дружбу з Україною": Білорусь, Казахстан, Киргизстан, Узбекистан.

Нагадаємо, за всіма фактами, які містяться в проекті резолюції, прокуратура автономії порушила кримінальні провадження.

Як повідомлялося, Третій комітет Генеральної асамблеї ООН схвалив оновлену резолюцію з прав людини в Криму.

Київ: Дві країни готові фінансувати миротворців

Юрій Гримчак стверджує, що відповідна заява США вже є.

США і Франція готові профінансувати миротворчу місію ООН на Донбасі. Про це повідомив заступник міністра з питань тимчасово окупованих територій і внутрішньо переміщених осіб України Юрій Гримчак в прямому ефірі 112 Україна.

"США підтримують Україну в питанні миротворців. На сьогоднішній день є позиція і вона дуже чітка. І США, і Франція готові фінансувати. Заяви США про фінансування миротворців вже є", - сказав він.

Також Гримчак зазначив, що процедурно це питання триватиме довго і повинна пройти низка погоджень.

Як повідомляв Кореспондент.

net, напередодні в ході зустрічі спецпредставника США по Україні Курта Волкера з помічником президента РФ Владиславом Сурковим американська сторона запропонувала розширити повноваження і зону присутності миротворців ООН на Донбасі.

Іспанія відмовила Україні у видачі Онищенка - ЗМІ

Національна судова палата Іспанії відмовила НАБУ в арешті й екстрадиції экс-нардепа Олександра Онищенка. Про це кореспонденту УП повідомив сам Онищенко після судового засідання.

"Суд вислухав позицію сторони обвинувачення, запитав, чи згоден я на добровільну екстрадицію, я відповів, що ні, і що моя справа є політичним переслідуванням. Суд визнав наші аргументи досить переконливими, аби не застосовувати до мене арешт", - сказав Онищенко.

При цьому він відмовився показати журналістам саме рішення суду.

За словами Онищенка, засідання тривало 1,5 години в суді Мадрида Audiencia Nacional.

Запит НАБУ до Іспанії був направлений ще у грудні.

Раніше повідомлялося, що Они-

щенко оформляє громадянство Німеччини.

В Україні Онищенка підозрюють у "створенні злочинної організації з метою заволодіння грошовими коштами, отриманими від реалізації природного газу, видобутого в рамках договорів про спільну діяльність з Укргазвидобуванням.

У США затримали українську активістку

Олександра Чопівська протестувала проти концерту, організованого посольством Росії.

У Вашингтоні під час акції протесту поліція затримала активістку української діаспори Олександру Чопівську. Вона брала участь в акції біля Національного собору проти організованого посольством Росії Концерту за єдність.

"Олександра разом з мамою роздавали листівки відвідувачам концерту, в якому брали участь російський диригент Валерій Гергієв і піаніст Деніс Мацуєв. Обидва з них в 2014-му році підписалися під листом на підтримку анексії Криму Росією і її політику щодо України", - йдеться в повідомленні.

Зазначається, що охорона собору попросила жінок залишити територію. Однак Чопівська вчилася в приватній школі для дівчаток при соборі і тому відстоювала

своє право залишатися на цій території.

В результаті начальник охорони викликав поліцію. Поліцейські наділи наручники на дівчину і відвезли у відділок, де їй пообіцяли скласти протокол і відпустити.

У коментарі Чопівська підтвердила, що її звинуватили в незаконному попаданні на приватну територію і заборонили заходити на територію собору протягом року. Вона буде оскаржувати ці звинувачення в суді.

"Це ж національна церква. Вона відкрита для всіх. Звучить, ніби я через паркан перелізла. Там весь час гуляють люди, кожен може зайти на територію собору. До того ж я там 14 років навчалася. Для мене це як другий дім", - заявила активістка.

Чопівську протримали в поліцейській дільниці близько п'яти годин, після чого відпустили.

ГОЛОДОМОР 1932-33 РОКІВ - НАЙБІЛЬША ІСТОРИЧНА КАТАСТРОФА УКРАЇНИ ХХ СТ

25 ЛИСТОПАДА В УКРАЇНІ ВШАНОВУЄТЬСЯ ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ І ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ.

В історії бурхливого ХХ ст. голодомор 1932-33 років в Україні посідає особливе місце.

Перший масовий голод, що розпочався відразу ж після закінчення громадянської війни та придушення української революції, охопив значну частину України: Запорізьку, Донецьку, Катеринославську, Миколаївську, Одеську губернії. Причини його лише частково мали об'єктивний характер – посуха 1921 р., економічні наслідки першої світової та громадянської воєн. Найголовнішими чинниками стали: крах сільськогосподарської практики тодішнього режиму, скорочення посівних площ у колишніх хлібородних районах внаслідок політики воєнного комунізму, директивні методи компартійного керівництва, яке розподіляло наявні продресурси на користь промислових центрів, передусім тих, що знаходилися поза межами України.

Голод 1932-33 років охопив ті ж самі регіони України, але цього разу його спричинили, насамперед, політичні чинники. Голодомор 1932-1933 рр. був не випадковим явищем природного чи соціального походження, а наслідком цілеспрямовано застосованого більшовицькою владою терору голодом, тобто геноцидом.

Масове фізичне винищення українських хліборобів штучним голодом було свідомим терористичним актом тоталітарної системи проти мирних людей, внаслідок чого зник не тільки численний прошарок заможних і незалежних від держави селян-підприємців, але й цілі покоління землеробського населення. Було підірвано соціальні основи нації, її традиції, духовну культуру та самобутність.

Як писав відомий американський дослідник Голодомору Джеймс Мейс, «Примусова колективізація була трагедією для всього радянського селянства, та для українців то була особлива трагедія. Зважаючи на фактичне знищення міських еліт, вона означала ліквідацію їх як соціального організму й політичного фактору, приречення на становище, яке німці зазвичай називали *Untervolk* ("первісний народ")».

Аналіз змісту опублікованих протягом 29-33 рр. близько 30-ти постанов ЦК ВКП(б), Раднаркому УРСР та СРСР, ЦК КП(б)У засвідчує факти свідомого створення жорстоких умов життя для сільського населення, дві третини якого становили етнічні українці, які призвели до їх відвертого фізичного винищення. Голодомор 1932-33 років – це свідомо запланована акція. Як свідчать документальні джерела, хліб в Україні був, але хліб з України забрали.

У документах Політбюро ЦК КП(б)У збереглося свідчення про те, як восени 1932 р. організовувалися з України т.зв. «зелені ешелони» для забезпечення промислових центрів Росії продуктами харчування до жовтневих свят. З України вивозили вже не тільки посівний матеріал, але й навіть, квашені огірки, капуста та помідори, напевно залишаючи людей приреченими на голодну смерть.

За розпорядженнями Москви, заборонялась будь-яка торгівля в сільській місцевості, призупинялося продовольче постачання сіл, переслідувалося та каралося на 10 років ув'язнення і розстріл будь-яке використання хліба для оплати праці в районах, що не виконали хлібозаготівельних планів, запроваджувалася система натуральних штрафів, товарних репресій.

Питома вага українського зерна в загальносоюзному обсязі хлібозаготівель сягала більше третини, а по окремих регіонах перевищувала планові завдання для Північного Кавказу, Центрально-Чорноземного регіону, Казахстану та Московської області разом узятих.

Наслідки Голодомору

Історики і демографи ще й досі сперечаються щодо кількості жертв голодомору, називаючи різні дані – від 3 до 10 мільйонів. Найвірогідніше, враховуючи матеріали перепису населення 1937 р., втрати населення внаслідок повного фізичного виснаження, тифу, кишково-шлункових отруєнь, канібалізму, репресій, самогубств на ґрунті розладу психіки та соціального колапсу становили на теренах України близько 7 мільйонів осіб. Всеосязність цієї національної катастрофи можна збагнути лише глибиною внутрішнього потрясіння кожного, хто вважає себе цивілізованою людиною. Голодне лихоліття, яке охопило адміністративні райони з населення понад 40 млн. осіб і тривало майже два роки, явище не стихійне, а цілком рукотворне.

Глибокий слід, залишений Голодомором 1932-1933 рр. в історії України, накладається на слід від інших трагедій, що випали на долю українського народу у ХХ ст. Громадянська війна і голод 1921-23 років, репресії

1937-1938 років, війна 1941-45 рр., німецька окупація і Голокост, голод 1946-1947 рр. Однак, якщо потрібно і взагалі можливо зважити наслідки багаторазових потрясінь, гуманітарні наслідки Голодомору не зрівняються ні з чим.

За антиукраїнською спрямованістю та масштабністю застосування, голод 32-33 рр. виявився найжорстокішою зброєю масового знищення та соціального поневолення селянства, якою скористався комуністичний режим в Україні.

Реакція міжнародної спільноти на Голодомор

Про обставини та масштаби голоду в Україні, судячи зі спецдонесень закордонних консулів у Києві, Одесі, Харкові, було відомо керівникам інших держав. Про жорстокі наслідки голоду в Україні йшлося в зверненнях голови еміграційного уряду УНР в Парижі проф. Олександра Шульгіна до Ліги націй, а також до міжнародного Червоного Хреста, до міжнародних торговельних організацій. Але політичні та бізнесові кола зарубіжних країн мовчазно споглядали за трагедією або взагалі не помічали її, введені в оману сталінською пропагандою. Як, скажімо, прем'єр-міністр Франції Е. Ерріо чи англійський письменник Б. Шоу. Ба, навіть, як сумнозвісний кореспондент «Нью-Йорк таймс» у Москві, п'юлітцерівський лауреат У. Дюранті, взагалі заперечували існування голоду в Україні.

Поняття «геноцид» було введено у міжнародно-правове поле лише ухвалою 11 грудня 1946 р. резолюцією Генеральної Асамблеї ООН, яка визначила: «Згідно з нормами міжнародного права, геноцид є злочином, який засуджує цивілізований світ і за здійснення якого головні винуватці мають бути піддані покаранню».

9 грудня 1948 року ГА ООН одностайно прийняла «Конвенцію про попередження злочину геноциду і покарання за нього», яка набула сили з 12 січня 1951 р.

У статті I Конвенції проголошується: «Сторони, які домовляються, підтверджують, що геноцид, незалежно від того, чи здійснений він у мирний або воєнний час, є злочином, який порушує норми міжнародного права, і проти якого вони зобов'язуються вживати заходи попередження і карати за його здійснення». Стаття II подає визначення геноциду: «Дії, здійснювані з наміром знищити повністю або частково будь-яку національну, расову або релігійну групу як таку». Під знищенням розуміється: а) вбивство членів групи; б) заподіяння серйозних тілесних ушкоджень або розумового розладу членам групи; в) навмисне створення життєвих умов, розрахованих на цілковите або часткове фізичне знищення її; г) вжиття заходів, розрахованих на попередження дітонароджуваності у середовищі такої групи і, нарешті, д) насильницька передача дітей з однієї людської групи в іншу».

Однак Конвенція стала інструментом лише по відношенню до Голокосту часів Другої світової війни.

Лише створена завдяки зусиллям української діаспори комісія Конгресу США на чолі з Дж. Мейсом назвала Голодомор 1932-1933 рр. в Україні геноцидом. Комісія покликає була встановити факти (з чим вона блискуче справилася), а не давати їм правову оцінку. З ініціативи Світового конгресу вільних українців була створена Міжнародна комісія з розслідування голоду 1932-1933 рр. в Україні під керівництвом професора шведського Інституту публічного та міжнародного права Якуба Сандберга.

У листопаді 1989 року комісія Я.Сандберга опублікувала свій вердикт. Безпосередньою причиною масового голоду в Україні вона назвала надмірні хлібозаготівлі, а його передумовами – примусову колективізацію, розкуркулювання і прагнення центрального уряду дати відсіч «традиційному українському націоналізму». Отже, юристи побачили в Голодоморі не тільки прагнення Кремля за допомогою терору голодом нав'язати селянству невластивий йому спосіб життя, але й виокремили в терорі національну складову. Голодомор в Україні був кваліфікований як геноцид.

У 2003 р. відбулося міжнародне відзначення 70-ї річниці Голодомору. Проведено спеціальне засідання Верховної Ради України 14 травня 2003 р., присвячене пам'яті жертв Голодомору, в якому не взяла участі лише фракція комуністів. Учасники засідання ухвалили Звернення до українського народу, в якому визнали, що «...Голодомор було свідомо організовано сталінським режимом і має бути публічно засуджений українським суспільством і міжнародним співтовариством як один з найбільших за кількістю жертв факт геноциду у світовій історії».

У вересні того ж року Президент України закликав учасників 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН підтримати ініціативу України щодо засудження Голодомору 1932-33 рр. в Україні як акту геноциду. Розповсюджена як офіційний документ сесії ГА ООН Спільна заява делегацій держав-членів ООН щодо 70-ї річниці Голодомору в Україні 1932-33 рр.

вперше в історії ООН визначила Голодомор 1932-33 рр. як національну трагедію українського народу, висловила співчуття його жертвам та закликала всі держави-члени Організації віддати данину пам'яті тим, хто загинув у цей трагічний період історії. Співавторами Спільної заяви стали 36 держав-членів ООН, у тому числі Аргентина, Азербайджан, Бангладеш, Білорусь, Бенін, Боснія і Герцеговина, Гватемала, Грузія, Єгипет, Іран, Казахстан, Канада, Катар, Киргизстан, Кувейт, Македонія, Монголія, Науру, Непал, Об'єднані Арабські Емірати, Пакистан, Перу, Південно-Африканська Республіка, Республіка Корея, Республіка Молдова, Російська Федерація, Саудівська Аравія, Сирійська Арабська Республіка, Сполучені Штати Америки, Судан, Таджикистан, Туркменістан, Тимор-Леште, Узбекистан, Україна та Ямайка. Її підтримали також Австралія, Ізраїль, Сербія і Чорногорія, усі 25 країн-теперішніх членів ЄС.

Росія, хоч і приєдналася до Спільної заяви, чинила значний опір продовженню Україною роботи щодо міжнародного визнання голодоморів.

Визнання Голодомору актом геноциду проти українського народу міститься ще в цілому ряді інших офіційних документів. Зокрема, йдеться про заяву парламенту Естонії від 20 жовтня 1993 р. із засудженням комуністичної політики геноциду; резолюцію № 680 щодо голодомору в Україні Сенату Австралії від 31 жовтня 2003 р., яка визнала події в Україні одним з найжорстокіших проявів геноциду в історії людства та аналогічна резолюція Законодавчої Ради штату Нова Південна Валія від 20 листопада 2003 р.; Декларацію про вшанування пам'яті жертв голодомору в Україні 1932-1933 років, ухвалену Сенатом Аргентинської Республіки 23 вересня 2003 р.; резолюцію Сенату Канади від 19 червня 2003 р., в якій міститься заклики до уряду Канади визнати голодомор в Україні 1932-1933 рр. та засудити будь-які спроби приховати історичну правду про те, що ця трагедія була нічим іншим, як геноцидом. Документ передбачає також призначення останньої суботи листопада Днем жалоби в канадських школах; резолюції Палати представників Конгресу США, у т.ч. № 356 від 20 жовтня 2003 р., а також внесення законопроектів щодо спорудження у Вашингтоні до 75-річчя голодомору в Україні пам'ятника жертвам голодомору-геноциду; постанову стосовно 70-ї річниці великого голодомору в Україні 1932-1933 років" Державних Зборів Угорської Республіки від 24 листопада 2003 р.; послання Генерального директора ЮНЕСКО у зв'язку з 70-ми роковинами голодомору в Україні 1932-1933 рр. Від 16 грудня 2003 р.

Варто також відзначити встановлення пам'ятників/пам'ятних знаків жертвам голодоморів та політичних репресій в Україні у низці країн світу – Австралії, Австрії, Аргентині, Бельгії, Естонії, Казахстані, Канаді, Росії (Тюмень), у процесі встановлення – пам'ятні знаки на території Канади, США та Угорщини.

Дорученням Президента України № 1-1863 від 14.07.2004 р. щодо гідного вшанування в Україні пам'яті жертв голодоморів, масових політичних репресій і примусових виселень визначено продовжити роботу стосовно визнання світовою спільнотою голодоморів в Україні 1921-1923, 1932-1933 та 1946-1947 рр. актами геноциду українського народу.

Запроваджено щорічне відзначення Дня пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій, який цього року припав на 26 листопада. Указом Президента України від 11.07.2005 № 1087/2005 «Про додаткові заходи щодо увічнення пам'яті жертв репресій та голодоморів в Україні», Кабінету міністрів України доручено утворення Українського інституту національної пам'яті, а також підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України законопроект щодо політико-правової оцінки голодоморів в історії українського народу.

Виступаючи на пленарному засіданні високого рівня Генеральної Асамблеї ООН 15 вересня 2005 р., президент України В. Ющенко заявив: «Шановні лідери сучасного світу, в наших силах запобігти злочинам проти людства і людяності. Я звертаюсь до вас від імені нації, яка втратила десять мільйонів людей через голодомор – геноцид, організований проти нашого народу. Тоді уряди багатьох країн відвели очі від нашої біди. Ми наполягаємо: світ має знати правду про всі злочини проти людства. Тільки таким чином ми всі будемо певні – байдужість більше ніколи не буде заохочувати злочинців».

4 листопада 2005 року президент України В. Ющенко підписав указ «Про вшанування жертв та постраждалих від голодоморів в Україні», в якому «здійснення конкретних, дієвих заходів для вшанування пам'яті жертв та підтримки осіб, які постраждали від голодоморів в Україні, вивчення поваги до історичного минулого, до людей, які пережили трагічні сторінки в історії українського народу» визначаються як пріоритетні завдання центральних та місцевих органів виконавчої влади.

Глава держави доручив уряду:

- підготувати законопроект щодо політико-правової оцінки голодоморів в історії українського народу та визначення статусу громадян, які постраждали від голодоморів;

- забезпечити здійснення додаткових заходів щодо визнання міжнародною спільнотою Голодомору 1932-1933 років в Україні як геноциду українського народу та однієї з найбільших трагедій в історії людства;

- забезпечувати належну організацію та проведення щорічно за участю відповідних громадських організацій, молоді Дня пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій;

- вирішити питання спорудження в Києві Меморіалу пам'яті жертв голодоморів в Україні, а також пам'ятників, монументів та пам'ятних знаків у інших населених пунктах України;

Усі ці документи заклали юридичну базу для широкомасштабного дослідження, правового тлумачення і політичної оцінки злочинів проти людства, вчинених організаторами Голодомору.

Визнання його актом геноциду має принципове значення для стабілізації суспільно-політичних відносин в Україні і є фактором відновлення історичної справедливості, морального зцілення кількох поколінь від страшного шоку, заподіяного масовими репресіями та голодоморами.

ОПОВІДАННЯ НА ВИХІДНІ

ВІКТОР ТЕРЕН

У вагончику

На нього казали просто Толя. Прізвища та по батькові ніхто не знав або не знав та забувся. І хоч йому вже звернуло на сьомий десяток, а він усе одно залишався Толою і від цього йому не було ні холодно, ні жарко. Толя так Толя, він не ображався.

Приблизь Толя у нашу Христинівку звідкілься із Житомирщини. Там у нього лишилася дочка й садиба під лісом — це він так поважно називав, садиба, а насправді то був шматок глейкуватої поліської землі, деінде обгородженої почорнілим від безкінечних дощів штахетничком. Дочка ростила онучатко, а зять подався кудись на багатші села й пристав до якоїсь агрономші у приїми, переказували, що там його не дуже прийняли і він був би не проти й назад повернутися. Та як там воно буде, один Бог знає, а поки що Толя був для дочки й опорою, і єдиною підмогою — і по господарству, й на городі, і коли треба, з'їздити на ровері за хлібом чи молоком, а вже про малою то й казати нічого. Був йому Толя як нянька, Михасик у нього з рук не злязив.

А минулої весни, як тільки скресла крига, кілька молодиків, що вже й раніше їздили під Київ будувати дачі, прийшли до Толі й завели розмову: так і так, дядьку, руки у вас на місці й неперебірливі до всякої роботи, то й поїхали з нами, підзаробите грошенят. Толя спочатку й слухати не хотів, відмовлявся, бо вдома одна дочка з усім не справиться, аж раптом вона сказала:

— Та ми, тату, вже самі як-небудь перебудемо без вас, їдьте, якщо надумаете. Тільки бережіть там себе, татоньку.

Отак і занесло Толю в Христинівку. Хлопці з ним були роботящі, тямущі, не знали вони ні суботи, ні неділі, до пізньої ночі мурували, тесали, навчилися робити висячі стелі на Десятинній (казали, десть там недалеко жив Кучма), ну й хатинка в сосновому лісі в Кончі, про неї мало хто й знає. А ще ж кожного року то грецькі острови, то іспанські, з одних прилетиш і вже збираєшся на інші, тому дружина й сказала: не поїду я в ту Христинівку чи як там вона називається, хіба що якийсь раз навідаюся для екзотики.

Ну, дружина нехай собі як хоче, а хазяїн подумав: якщо на дачі нікого не буде, то народ зараз такий пішов, що розберуть будинок по цеглині й столярку винесуть. І тому й запропонував Толі залишитися й далі жити в будівельному вагончику.

— Газон поливатимеш, стригтимеш тра-

ву, і головне, мелькатимеш у людей перед очима. Бо якщо тебе тут бачитимуть, то ніхто сюди й не полізе.

Сказав, скільки за це платитиме. Гроші він давав копійчані, а проте й вони пригодаються. І якщо їх докласти до тих, які Толя заробляв цього літа й посилав дочці (а вона їх не тратила й складала до його приїзду), то потім вони сядуть удвох і разом поміркують, куди ті гроші притулити. А притулити було куди. Толя вже давно помишляв придбати шиферу й поміняти на хаті гонтовий дах, який потріскався й підтікав після кожного дощу, не сходила у нього з голови й думка переслати підлогу, замість поточної шашелем старої покласти нову, з міцненьких дощок, — та й хіба тільки це? І хоч йому й гризлася душа за рідною домівкою, а надто за своїм балакучим онучком, та все одно подумав і зостався.

Вагончик, у якому тепер жив Толя, стояв за двором під парканом. Одним боком він впирався в паркан, а іншим виходив на дорогу і через це в ньому було все чути — і як грюкали по розбитій бетонці вантажівки, шастали швиденькі іномарки, і навіть долинали сюди шум електричок, які без кінця бігали на Київ. Сам вагончик був якийсь підкорочений, метрів два на чотири, будка, а не вагончик. Але то й добре, що маленький, надихаєш і не змерзнеш. До того ж Толя утеплів його поролоном, заізолював шіліни, і тепер він і горя не знатиме, як прийдуть морози.

Потурбувався й про те, аби йому було на що лягти й сісти. А тому зоставив у вагончику старий диван, на якому спали хлопці, коли будували дачу, зробив приставний столик, що відкидався до стіни й займав менше місця, а тоді ще збив пару табуреток. На меншій стояло відро з водою, а більша була для гостей. Одну над одною почепив полочки, і тепер у нього був просторий мисник, на якому все помістилося — чайник, пляшки, кухлики, ложки та ножі, а головне, стояв на видноті горщик з шипшиною. Шипшина в Толі ніколи не переводилася. Бо то перша поміч при застуді, а ще більша від неї користь через те, що вона дає людині кров. Толя про це чув від одного знаючого чоловіка, і був переконаний, що так воно і є насправді.

Інколи він щось підробляв по людях. Комусь розібрав пічку й замість неї виклав камін з річкового каменю, такого тут і не бачили, іншому спилив і порубав на дрова посохлі акації, повивозив на пустирище листя, яке трималося з останніх сил, а це раптом так і сипонуло золотими обертками, — і ось тоді в Христинівці й почали забувати, що в Толі теж було прізвище та по батькові, а тільки що треба — скажіть Толі, дасте на пиво й він зробить. І всі знали, про якого Толю йшла мова.

Та сказати б, що він був аж такий охочий до пива, то це була б неправда. Воно для нього так — що є, що немає. А от чого йому не вистачало, так це людського слова, розмови йому не вистачало. Біля двору у його селі стояли лавки, люди любили посидіти на них і між собою поговорити, а де ж ті лавки під цими парканами? Кожен тут був сам по собі, нікому ні до кого не було ніякого діла і приходили до нього тільки тоді, коли щось було потрібно. Самому ж набиватися в гості було незручно, бо в усіх здоровенні будинки, князівські хорони, а він хто? Наймит? Отож Толя й був цілий день один та й один, німів по трохи, й часом йому думалося, що він тут стереже не чужу дачу, а свою самотність, щоб вона від нього нікуди не втекла.

А між тим зима не забарилася. Ще вчора кружеляли в повітрі жовті каруселі, підіймалися вгору ясні небеса, а це враз усе потемніло, розсердилося, принишкло й заціпеніло перед похмурою білою невідворотністю. І одного ранку Толя прокинувся від холоду. Пожалкував, що не взяв з дому кожуха й подумав, що треба буде подзвонити дочці аби передала автобусом. Натягнув светра, накинув зверху теплу ватянку, й не поспішаючи, почав обходити дачу. Це в нього було неодмін-

не щоденне правило — обійти будинок, подвір'я, обдивитися й переконавшись, що після ночі все ціле, і двері, й вікна, ніхто не підпиляв ґрати й не вкрав мавританську башту. І сьогодні теж усе було на своєму місці, навіть той самий прибудний кіт сидів на тому самому стовпчику, й так само, як і вчора, виглядав Толю. Ну а потім усе пішло, як і завжди: зранку й до вечора він цюкав сокирою, щось майстрував, поспілював гілки, які розрослися за літо й нависли над ворітьми, — одне, друге, й ось так і минав короткий зимовий день, нічим непримітний і схожий на інші.

Ніч минала повільніше й довше. За стінами вагончика шелестів мороз, вили подурілі від холоду собаки, — надриливо, не по собачому, ніби то й не собаки, а завелася в Христинівці якась чупакабра, — і тоді Толі починало здаватися, що він тут, як на заслання, на яке сам себе прирік, ніхто його звідси не визволить і він назавжди залишиться в цьому вагончику. Незмигн, як сова, дивився в темряву, відчував її тілом і розчинявся в ній, піддавшись її моторошній владі. Потім Толя здогадався й почав класти собі під ноги загорнуту в рушник пляшку з гарячою водою. Тепло підіймалося вище, вище, зігрівало й потроху втихомирювало його заклакту душу. Толя помічав у намерзлому віконці промінчик вуличного ліхтаря й забував, що з ним і де він зараз.

Сніги не переставали і йшли кілька днів підряд, і що дивно, Київ обминали, а Христинівку просто засипало. Такого тут ще не пам'ятали. Врівень з парканами понамітало кучугури, накрутило замети, повсюди повиростали білі гори й під ними опинилися кущі, дерева, великий цегляний мангал, декоративний вітрочок в садку, — все, все, що було у дворі й за двором. І Толя теж виходив з білої гори, в яку перетворився його вагончик, дивився на це важке безнадійне небо, й думав, що снігу кінця краю не буде. А проте сьогодні наче й просвітліло. Навіть визирнуло трошки сонця, а то вже й забули, яке воно з себе. На вулиці почали з'являтися люди. Долаючи довгі перемети, пішли більші й сміливіші машини. Було схоже, що в Христинівку почало повертатися життя.

І як доказ того, що життя справді поверталася, в кишені задзвонив мобільний телефон. Толя завжди радів, як йому дзвонили, бо значить про нього ще не забули й він комусь треба. Найчастіше дзвонила дочка. Турбувалася й наказувала тепліше одягатися, не жаліти на їжу грошей і не хворіти. Такою була і її мати: і в лікарні, до останнього, все повторювала, щоб вони з дочкою любили й берегли одне одного. День починався в Толі з якоїсь доброї згадки про свою Василю, і його тішило, що дочка схожа на неї й лицем, і душею. Але на цей раз він упізнав голос хазяїна. Той сказав, що завтра вранці він приїде з своїми друзками на дачу (на шашлики) й Толя повинен почистити сніг.

— Скрізь почиши, у дворі, в садку, там, де мангал і наш мисливський домок, ну коротше, щоб усе було в ажурі й повний порядок. Не підведи, бо ти ж мене знаєш! — попередив хазяїн. Він взагалі усі свої вказівки закінчував попередженням, інакше б він і не був хазяїном.

Між тим, уже звернуло на дванадцятку, снігу було видимо-невидимо, а в Толі всього дві руки й одна лопата. Тут і до судного дня не впораєшся, не те, щоб до завтра. Але роздумувати не було коли й Толя почав з вулиці. Повідгортав кучугури й зробив від дороги широкий заїзд, щоб можна було проїхати у двір машиною чи машинами (хто зна, скільки їх там буде), звільнив од снігових закрутів хвіртку й ворота, впевнився, що вони не примерзли й відчиняються, і лише після цього взявся за подвір'я. Тепер уже він трудився, як у каньйоні. Набирав повні лопати снігу, кидав нагору, і вже незабаром по обидва боки утворилися справжні снігові вали. Тоді він ще раз перекидав сніг у тачку й відвозив під гостренькі туйки, що вирости рівненькими рядочками біля парканів.

Толя зняв ватянку і йому стало легше. Прохолодне зимове повітря проникало крізь одяг, остуджувало його спітніле тіло й підбадьорювало стару, настоящу на шипшині кров. Він знав, як потрібно працювати. Тут не треба поспішати й метушитися, а то завчасно видихнешся й уже не буде з тебе ніякого толку, але й не можна раз за разом відпочивати, тому що після відпочинку братися за роботу завжди важче. То була добра наука, яку він засвоїв ще з ранньої молодості. Якось вони з батьком мурували під хату фундамент і Толя носив відра з цементним розчином. Він хапався за відра й тягав їх одне за одним, легко й швидко, ніби за виграшки, та вже за якусь пару годин вони зробилися для нього важкими й невіддільними. І він просто валився з ніг від утоми. Толя ще запам'ятав, і тепер нагадував собою старий перевірений годинник, який ніколи не відставав і не поспішав. Та все одно сніг важчав з кожною лопатою, і Толя знав, що мусить підкріпитися, йому потрібна була сила. Бо та, що в нього була, вже кінчалася. Він пішов у вагончик, розігрів на електрорігрі картоплю (добре, що вчора не полінувався й наварив цілий чавунець), спокійно поїв, вимоквав хлібом олію (то була найбільша його смакота, присолена олія з хлібом), і лише після цього знову повернувся до своїх снігових завалів.

І тут у нього одна за одною почалися біди. Спочатку не витримала й зламалася лопата, і він мусив узяти іншу, коротшу й не таку замашну, але це було ще пів біди, — стало гірше, коли в Толі щось перемкнуло в спині й тепер з кожним помахом лопати його корчило й переломлювало навпіл. "Хтось із нас когось та доконає, чи я сніг, чи він мене, — подумав Толя. — Тут нам обом не місце, комусь доведеться поступитися саме він? Він ще міцно тримає лопату, вона в нього, як до рук приросла. Та ще й не вечір. Толя обв'язав рушником попере, зверху тугоенько затягнувся ремнем і спині полегшало. Й почав прокладати ши-року доріжку до мангала та мисливського будиночка.

Коли вже світилися ліхтарі, Толя на решті відклав лопату й оглянувся на свою роботу. Скрізь і всюди було чисто, гарно, ніде не залишилося жодного замета й навіть маленької кучугурки.

І раптом пішов сніг. Ні, навіть не пішов, а повалив цілими шматками, мішками, тоннами, й уже незабаром дача знову перетворилася в білі гори, вкрилася білими барханами, і все стало таким, як було й раніше.

Толя лежав на своєму потертому дивані, слухав метелицю, й сам не зчувся, як втома склепила його очі. Вагончик похитувався од вітру, скрипів на крижаних коліях, і йому здавалося, що все вже позаду — і неприступні парканні, й мавританська башта, й станція по імені Христинівка, і він своє відробив і їде до себе додому.

Ну звісно, хазяїн його не помилує, що скрізь повно снігу. Навіть слухати не захоче, що він його чистив. Ну й що? Обійдуться вони з дочкою й без того підробітку. Дах він підлатає руберойдом, підлога ще трохи почекає, зате побачить свого Михасика й наговориться з людьми.

То може, це й на краще? Може, сніг зумисне й пішов, щоб його звідси визволити й він повернувся додому?

А потім сніглося село, пухнасте й лагідне.

Толі залетіла в око сніжинка й розтала, начебто набігла сльоза. Бо розчулився. Михасик щось до нього лепетав і вони удвох — дід і внучок — ліпили велику снігову бабу.

УКРАЇНКА, ЩО ПІДКОРИЛА ПАРИЖ

Щодня ми переглядаємо телевізор, блукаємо просторами інтернету, гортаємо глянцеви журнали чи не дуже приємні на дотик газети, і читаємо про великих людей, котрі зробили щось неймовірне і котрі живуть десь там.. десь далеко від України. А тоді питаємо себе, чому так мало українських імен отримали світове визнання? А може проблема в іншому? Можливо, світове товариство знає про цих українців, але не знаємо ми?

Ось, наприклад, вам відомо, що у 19 столітті у Парижі жила українка Марія Башкірцева? Та не просто жила... Вона стала однією з перших українок і першою жінкою-художницею, чії картини потрапили до Лувру.

"Кар'єра" її почалась у 1877 році, коли вона переїхала до Парижу. Тут Марія поступила до академії Жуліана, де і навчалася живопису. Працювала вона наполегливо і вже через рік отримала золоту медаль майстерні. Після цього художниця почала демонструвати свої картини на відомих французьких салонах. Рік за роком вона завойовувала золоті медалі, славу, визнання і серця парижан. На її реалістичних картинах присутні звичайні люди з її часу, прості життєві ситуації, які нікого не залишали байдужим. Людей вражали її сміливість та вміння майстерно поєднати кольори. Сама художниця у своєму щоденнику писала: "Радості від перемог немає, тому що це досягнуто тривалою та копіткою працею, в них немає нічого неочікуваного, я відчуваю себе на шляху до більш високого і досконалого, і створене вже не задовольняє".

Викладачі дивувалися, що в такому юному віці їй вже вдалось стати професіоналом (на той час Марії було лише 19 років).

Однак її таланти не обмежились тільки живописом. Вона дуже гарно співала. Вартель – відомий французький професор вокалу – був переконаний, що Марію чекає світова слава співачки. Але хвороба позбавила її цього. Через проблеми зі здоров'ям вона почала поступово втрачати голос та слух. Хоча це не заважало їй грати на багатьох музичних інструментах.

Марія знала кілька іноземних мов, у 14 років читала в оригіналі Платона і Аристотеля. А з 13-річного віку сама складала для себе програму навчання.

Славу їй також приніс щоденник, який вона писала з 15 років французькою. У ньому вона була відвертою, не приховувала справжньої себе. Марія хотіла, щоби його прочитали, щоби всі пізнали її життєві переживання. Однак, через 100 років після появи славнозвісного щоденника Марії Башкірцевої в одній з російських бібліотек було знайдено його оригінал. Стало зрозуміло, що більшість книги була змінена родичами художниці, аби приховати деякі "скелети у шафі".

А життя у неї видалось справді нелегке, а точніше коротке. Народилась Марія у селі Гавронці, в Полтаві, у сім'ї землевласника і дочки полковника-аристократа. До речі мати її походила з українізованої татарської родини, досить давньої та шляхетної. Після розлучення батьків, почалися мандри Україною, а згодом і Європою.

Про Україну дівчина пам'ятала небагато. Поїхала вона звідси ще дитиною, гостювала лише раз. Але у щоденнику залишився запис: "За красою саду, парку, споруд Диканька може позмагатися з віллами Боргезе і Дорія в Римі... І це в Малоросії! Дуже шкода, що в світі навіть не підозрюють про існування цього місця".

Однією з причин переїзду до іншої країни стала хвороба майбутньої художниці. У 16-річному віці Марії поставили діагноз - туберкульоз. Уявіть, яким це стало ударом для молодої дівчини, котра тільки-но розпочала жити. Дехто вважає, що саме тому вона так багато працювала. Адже стільки хочеться сказати та зробити, а часу так мало...

Померла дівчина у віці 26 років, похована у Парижі. Розповідають, що у її мавзолеї досі зберігаються кілька її полотен, мольберт і скульптура. Цікаво, що коли Марію ховали, вона була оточена білим кольором: одяг, труна, квіти, колісниця і коні – все сніжно-біле. Прощаючись із нею, Мопассан

(з яким вона листувалася деякий час) сказав: "Це була єдина Троянда в моєму житті, чий шлях я всіяв би трояндами, знаючи, що він буде таким яскравим і таким коротким!"

На жаль, сьогодні її картини – рідкість. Окрім тих, котрі збереглися у музеях, всі інші були знищені в часи Другої Світової війни внаслідок бомбардувань.

Незважаючи на те, що її творчий доробок був набагато меншим, ніж міг би бути, ім'я художниці викарбували на французькій статуї, яка символізує безсмертя, поряд з іменами найвизначніших французьких діячів культури.

Найвідомішою прихильницею творчості Башкірцевої була Марина Цветаєва. Поетеса навіть присвятила їй свою першу збірку віршів під назвою "Вечірній альбом".

Марію у Європі не забувають і досі. У Ніцці одна з вулиць носить її ім'я, французи вшановують пам'ять про неї виставками її робіт. Окрім того, у Франції існує нагорода молодим художникам, яка носить ім'я Марії Башкірцевої.

Особистість художниці викликає дуже багато суперечок. Одні вважають її геніальною особистістю, яка за такий короткий час так багато подарувала світу. Її щоденником зачитуються і сьогодні. Інші ж вважають, що вона була розбещеною, егоцентричною, самозакоханою дитиною. Варто зазначити, що вона таки походила з багатой сім'ї, її оточувала розкіш і вона могла дозволити собі усе, що хотіла.

Але, погодьтеся, хвороба в такому молодому віці, усвідомлення приреченості не могли пройти безслідно для 16-річної Марії. Тому не будемо її судити надто суворо.

АГЕНТСТВО ПО УХОДУ ЗА ПОЖИЛЫМИ НА ДОМУ:

Мы позаботимся о вас!

Наши профессиональные и опытные специалисты обеспечат уход за больными.

Мы делаем самые сложные перевязки по лечению ран. У нас очень высокий процент по заживлению ран. С помощью квалифицированных терапевтов вы сможете быстро реабилитироваться после госпиталя. Помощники по дому помогут вам с трудностями в повседневной жизни.

У нас есть программа для желающих ухаживать за своими родными и близкими.

OFFICE: **215-710-0515**

FAX: **215-710-0258**

www.FidelityHH.com

«2nd Home» ДРУГИЙ ДІМ

Нове керівництво денного санаторію для людей старшого покоління "Другий Дім" запрошує бажаючих на безкоштовний одноденний тур в наш центр:

- Затишна обстановка
- Триразове харчування з кухнею з кращих ресторанів в Notheast
- Жива музика кожен день російські, українські та єврейські пісні в нашій музичній програмі
- Щоденний огляд світових новин і розважальні програми
- Корисні для здоров'я і підвищення пам'яті ігри та вправи під керівництвом досвідчених співробітників і медсестер
- Поїздка в російські супермаркети, доларові магазини і магазини по вашому запиту
- Затишна альтанка на вулиці для приємного проведення часу у гарну погоду

Зробіть заявку на зручний для вас день. Наші водії заберуть вас і привезуть вас назад додому

Ми чекаємо ваших дзвінків і будемо раді прийняти нових людей для теплої спілкування

ДЗВОНІТЬ НАМ СЬОГОДНІ:

215-821-0799